

Gedichten in Tijden van Corona

Een kwarteeuw in de menselijke staat,
het is genoeg om al het kwaad te leren
Hoe, wilde wereld met uw zon en zweren,
leeft men, zodat men niet zichzelf verraadt?

Hoe blijft men, tussen dief en diefjesmaat,
afpersers, moordenaars en gladde heren,
verdekte leugens, wetten en geweren,
oprecht zichzelf met een oprecht gelaat,

Ik heb mij, denk ik, tot mijn fijnste vezels
te harden tegen honger, pijn en kou
om elk moment mijzelf te kunnen wezen.

Ik bleef veel liever buigzaam, maar dan zou
ik altijd - laf of medelijdend - vrezen
te liegen tegen vijand, vriend en vrouw.

Max Dendermonde

(Ontvangen van Annette Donker)